

De kracht van private partijen

Auteur(s):

Junggebur, J.H.F.

*Manager International labour market affairs, Randstad holding en bijzonder hoogleraar aan de UvA.***Verschenen in:**

ESB, 84e jaargang, nr. 4201, pagina D18, 29 april 1999

Rubriek:

Dossier Zoeken is vinden

Trefwoord(en):

Dit artikel is een reactie op J. de Koning, [Markt en overheid](#), *ESB-Dossier*, 29 april 1999, blz. D14-D19.

In het artikel over de bemiddelingsmarkt van De Koning, lijkt een aloude stellingenstrijd over vormen van arbeidsbemiddeling weer te voorschijn te komen. De publieke arbeidsvoorziening zou staan voor 'rechtvaardigheid' (weliswaar gelaardeerd met een eigentijdse saus van bedrijfsmatig werken), de private arbeidsbemiddelaars zouden uitsluitend en alleen staan voor 'doelmatigheid' in de arbeidsbemiddeling. In een ander artikel van zijn hand, vraagt De Koning zich nog af of de publieke versus de private arbeidsvoorziening concurrerend of complementair (poldermodel?) ten opzichte van elkaar zouden moeten staan¹. Hij lijkt, althans in onderhavig artikel, gekozen te hebben voor het confrontatiemodel: de overheid moet ingrijpen ten gunste van personen met een zwakke arbeidsmarktpositie, waarvoor het commerciële aanbod van arbeidsmarktinformatie, bemiddeling en scholing onvoldoende soelaas biedt. Zijn handschoen opnemend zou ik als representant van de private sector van de arbeidsbemiddeling kunnen reageren met de opmerking dat het met de realisatie van de doelstellingen van de publieke arbeidsvoorziening in het algemeen en met betrekking tot de realisatie van rechtvaardigheid op de arbeidsmarkt in het bijzonder, ook wel erg 'meevalt'. Arbeidsvoorziening heeft niet kunnen verhelpen dat mijlenver van te voren zichtbare arbeidsmarkttekorten in de metaal, bouw, zorg en automatisering zijn ontstaan, terwijl men ondanks een hoogconjunctuur en krapttes op de arbeidsmarkten de ruim één miljoen werklozen niet heeft weten te bereiken. Geeft het confrontatiemodel theoretisch en argumentatief nog wel pas, de arbeidsmarktrealiteit zelf ligt vele malen genuanceerder.

De feiten:

» Arbeidsmarktintermediairs hebben wel degelijk invloed op de werkgelegenheid. In een recent artikel in dit blad werd aangetoond dat de groei van de werkgelegenheid in Nederland bijna uitsluitend in deeltijd- en flexwerk zit. Met name uitzendorganisaties hebben dientengevolge bijgedragen aan een betere werking van de arbeidsmarkt én ook en vooral aan de creatie van werkgelegenheid².

» Uitzendorganisaties blijken in de praktijk niet alleen uitzendarbeid te verzorgen, maar fungeren ook als een vindplaats voor vast werk, zo toont een ander recent ESB-artikel. Opvallend is dat ouderen, langdurig werklozen en arbeidsgehandicapten net zo'n grote kans hebben om een vaste baan bij de inlener te krijgen als andere uitzendkrachten. Dit is opmerkelijk, omdat in het algemeen kenmerken als leeftijd, werkloosheid (sduur) en arbeidsongeschiktheid een belemmering vormen bij het vinden van vast werk³.

De Koning heeft gelijk als hij stelt dat de behoefte aan arbeidsmarktintermediairs in de toekomst alleen maar nog zal toenemen gezien het steeds ondoorzichtiger (heterogener) worden van die arbeidsmarkt. Daarbij zullen de intermediairs meer dan ooit toegevoegde waarde moeten bieden. In hun (bij)rol als 'information brokers' worden ze meer en meer gepasseerd door

instrumenten als Internet. Daarbij zal hun uiteindelijke waardering afhangen van het feit of ze erin zullen slagen vanuit hun micro-economisch presteren een bijdrage te leveren aan het macro-economisch presteren van de arbeidsmarkt. "Als het vloed wordt, gaat elk schip varen", zo heeft J.F. Kennedy zich ooit laten ontvallen over de vermeende (in)effectiviteit van doelgroepenbeleid op de arbeidsmarkt. Doelgroepen zullen, niettegenstaande allerlei initiatieven als contract compliance en positieve actie, alleen dan geholpen worden en tot kernmedewerkers promoveren als de arbeidsmarkt goed functioneert. Bemiddelaars, en zeker van private huize, zijn voor deze prestatie onontbeerlijk.

ESB-Dossier: Zoeken is vinden

Inleiding

A. Troost, [Arbeidsvoorziening en het vliegwiel van verandering](#)

Trends

P. de Beer, [De arbeidsmarkt van de toekomst](#)

Theorie

J.J.M. Theeuwes, [Gezocht: luizebaan](#)

J.W.M. Mevissen, [Van arbeidsvoorziening tot arbeidsmarktintermediairs](#)

Bemiddelingsmarkt

J. de Koning, [Markt en overheid](#)

J.H.F. Junggeburst, De kracht van private partijen

SUWI

W.J. Dercksen en H. van den Hende, [Werk en inkomen met hulp van de onzichtbare hand](#)

A.C. Glebbeek, [De onzichtbare sloot](#)

R. van der Veen, [Het trilemma van sociaal beleid](#)

A. van Bochove, [Publieke deel nieuwe structuur wordt geen blijvertje](#)

Bemiddeling

P. van Diepen, [De 'harde' kern': niet willers, niet kunners en kopschuwen](#)

E. Sol, [Bemiddelen van de kern is een harde noot om te kraken](#)

Epiloog

H.A. Keuzenkamp, [Ruimte voor bemiddeling](#)

---

1 J. de Koning, *Deregulation in placement services*, NEI, augustus, 1997.

2 T. Dunnewijk e.a., [De onstuimige groei van flexibele arbeid](#), *ESB*, 26 februari 1999

3 M. van der Ende e.a., [Het uitzendbureau als bemiddelaar](#), *ESB*, 22 januari 1999